

I. Disposicions generals

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

18004 *ACORD marc entre el Regne d'Espanya i l'Organització de les Nacions Unides per al Desenvolupament Industrial, fet a Madrid el 15 de desembre de 2004. («BOE» 262, de 2-11-2005.)*

ACORD MARC ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I L'ORGANITZACIÓ DE LES NACIONS UNIDES PER AL DESENVOLUPAMENT INDUSTRIAL

Preàmbul

El Regne d'Espanya i l'Organització de les Nacions Unides per al Desenvolupament Industrial (ONUDI), d'ara endavant denominats «les parts»;

Tenint en compte l'interès mutu a reforçar la cooperació internacional per aconseguir el desenvolupament industrial i tecnològic i els avantatges recíprocs que derivaran per a les dues parts de cooperar conjuntament per a aquest fi;

Convençuts de la importància d'establir mecanismes que contribueixin a assolir aquest fi;

Han acordat concloure l'Acord marc següent:

Article I. *Objecte de l'Acord marc.*

1. L'objecte d'aquest Acord marc és impulsar les relacions entre Espanya i l'Organització de Nacions Unides per al Desenvolupament Industrial, amb la finalitat de mantenir una col·laboració contínua en l'execució de programes, projectes i activitats de cooperació.

2. Les parts es comprometen a estudiar, elaborar i realitzar, de mutu acord, programes i activitats en assumptes de cooperació al desenvolupament industrial i tecnològic de conformitat amb les condicions d'aquest Acord marc.

3. Les parts, quan ho considerin necessari, poden establir acords complementaris de cooperació en tots els temes relacionats amb la cooperació al desenvolupament industrial i tecnològic.

4. Aquest Acord marc es refereix a tots els programes, projectes i activitats que ONUDI realitzi amb finançament que provingui de l'Administració espanyola en conjunt (central, autonòmica o local), en qualsevol dels àmbits esmentats en el preàmbul que antecedeix, que, sota els principis de coordinació, concertació i col·laboració, es canalitzen a través de la Comissió Interterritorial de Cooperació per al Desenvolupament.

Article II. *Comissió Mixta.*

1. Les dues parts acorden establir una Comissió Mixta per desenvolupar el compliment d'aquest Acord marc.

2. La Comissió Mixta té una composició paritària. La presidència és exercida de forma alternativa pels presidents de les delegacions de cadascuna de les parts. Pel que fa a Espanya, la delegació corresponent està presidida pel Ministeri d'Affers Exteriors i de Cooperació, en estreta col·laboració amb el ministeri o ministeris competents. Per part de l'ONUDI, la Divisió de Programació i Coordinació sobre el Terreny presideix la delegació.

3. A la Comissió Mixta s'ha de deliberar sobre les propostes que presentin les dues parts, amb vista a la seva aprovació eventual i, en aquest cas, s'han de determinar les característiques de les accions que s'han de dur a terme, el finançament que ha d'aportar cadascuna de les parts i tots els assumptes de tipus administratiu que es considerin pertinents.

4. La Comissió Mixta ha d'assegurar l'intercanvi d'informació i el degut seguiment i avaluació dels programes i les activitats en curs.

5. La Comissió Mixta s'ha de reunir amb una periodicitat de com a mínim dos anys, alternativament, a Madrid i a Viena.

Article III. *Finançament.*

En relació amb el finançament dels projectes, programes o activitats que emanin d'aquest Acord marc, pel que fa a la part que correspongui a l'Administració espanyola en conjunt (central, autonòmica o local), s'ha de fer amb càrrec al pressupost ordinari del ministeri, organisme o ens territorial corresponent.

Pel que fa a l'ONUDI, aquests projectes o programes s'han d'aplicar tenint degudament en compte el seu manament, les resolucions de la seva Junta Executiva, així com el seu Reglament i procediments administratius financers.

Article IV. *Privilegis i immunitats.*

1. Les parts reconeixen les disposicions de la Convenció sobre privilegis i immunitats dels organismes especialitzats de les Nacions Unides, de 21 de novembre de 1947, a la qual Espanya va accedir el 26 de setembre de 1974.

2. Quan ho exigeixi la naturalesa de la presència de l'ONUDI a Espanya, s'ha de negociar i signar un «acord de seu» específic entre Espanya i l'ONUDI.

Article V. *Solució de controvèrsies.*

Tota controvèrsia en la interpretació o l'aplicació d'aquest Acord marc s'ha de resoldre amistosament mitjançant la consulta i la negociació entre les parts.

Article VI. Esmenes.

Aquest Acord marc es pot esmenar mitjançant el consentiment per escrit de les parts, a sol·licitud de qualsevol d'aquestes.

Les esmenes entren en vigor en la data de recepció de l'última notificació d'una de les parts a l'altra d'haver complert els requisits legals i procedimentals corresponents.

Article VII. Denúncia.

Qualsevol de les parts pot denunciar aquest Acord marc i ha de notificar per escrit la seva decisió a l'altra part. La denúncia és efectiva transcorregut un termini de sis mesos després de la data en què l'altra part rebí la notificació de denúncia.

En aquest cas, els programes i els projectes i les activitats finançats per Espanya no s'han d'interrompre fins a la conclusió, d'acord amb el que estableixi el corresponent projecte o acord a l'efecte.

Article VIII. Durada.

Aquest Acord marc roman en vigor per temps indefinit, llevat que es denunciï segons el que disposa l'article VII.

Article IX. Entrada en vigor.

Aquest Acord marc entra en vigor en la data de recepció de l'última notificació d'una de les parts a l'altra d'haver complert els requisits jurídics i de procediment corresponents.

Per donar fe de tot això, els sotasignats, representants de les parts, degudament autoritzats, signen aquest Acord marc a Madrid el 15 de desembre de 2004, en dos exemplars en espanyol.

Pel Regne d'Espanya,

Per l'Organització
de les Nacions Unides
per al Desenvolupament Industrial,

Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé,

Carlos Magariños,

Ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació

Director general

Aquest Acord va entrar en vigor el 21 de juliol de 2005, data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comunicaven el compliment de requisits jurídics i de procediment corresponents, segons estableix l'article IX.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 d'octubre de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

18073 REIAL DECRET LLEI 13/2005, de 28 d'octubre, pel qual es modifica la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat. («BOE» 263, de 3-11-2005.)

Transcorreguts gairebé 20 anys des de l'entrada en vigor de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat, no ha pogut ser totalment complert el fi que perseguia: la restitució dels béns i els drets del denominat «patrimoni sindical històric» i la restauració de les situacions jurídiques afectades per la Guerra Civil.

Aquesta impossibilitat ha estat determinada per les exigències que la Llei 4/1986, de 8 de gener, va imposar a fi d'acreditar les titularitats dels béns i els drets del patrimoni sindical històric, exigències que no van tenir en consideració les especials circumstàncies derivades de

l'existència d'una guerra civil i un llarg període posterior de dictadura.

Es necessari subratllar, a més, l'absència d'un termini per a la presentació de sol·licituds pels reclamants, carència de la Llei que, en la pràctica, ha portat fins avui la formulació d'aquestes sol·licituds davant l'Administració en reclamació dels interessos legítims dels sol·licitants. Així les coses, hi ha reclamacions o sol·licituds que estan pendents perquè no existeix cap termini per exercir-les, la qual cosa fa interminable aquest procés de reparació de dany històricament originat i que la Llei 4/1986, de 8 de gener, va intentar reparar. Per això, en el dia d'avui, tan sols podem parlar de reparació parcial, sensiblement inferior a la pretesa pel legislador, ja que no s'han vist satisfetes les seves aspiracions.

Per tant és necessari, per justícia i seguretat jurídica, modificar la disposició addicional quarta de la Llei 4/1986, de 8 de gener, per complir el propòsit originari del legislador, la devolució del patrimoni a les organitzacions sindicals dissoltes en virtut del Decret de 13 de setembre de 1936 i les seves normes d'aclariment, ratificació i desplegament.

Per a això, quant als requisits, s'ha d'exigir l'acreditació de la pertinença dels béns i els drets, dels quals van ser privats com a conseqüència de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1942, a una organització sindical, o també, tenint en compte les modalitats d'actuació de les organitzacions de treballadors fins en aquelles dates, a una persona jurídica associada, afiliada o vinculada a l'esmentada organització; també s'ha d'acreditar la identitat o la successió del sindicat o organització sindical reclamant respecte a aquell al qual pertanyien els béns i els drets reclamats.

II

La dificultat d'acreditar els requisits exigits per la Llei 4/1986, de 8 de gener, també afecta el valor dels béns i els drets als efectes de la seva compensació.

El temps ja transcorregut des de l'entrada en vigor de la Llei 4/1986, de 8 de gener, ha originat, en el moment de compensar els béns i els drets integrants del denominat patrimoni sindical històric, un perjudici, com a conseqüència de la forma de valoració que disposa la mateixa Llei, basada en els valors de mercat en entrar en vigor aquesta. Per tant, s'ha de modificar en aquest sentit la disposició addicional quarta, i aplicar l'interès legal dels diners fins a l'últim dia del mes anterior a aquell en què es produeixi la compensació a les quantitats que haurien correspost si s'hagués efectuat aquesta compensació en dates properes a la de l'entrada en vigor de la Llei 4/1986, de 8 de gener.

III

Finalment i tal com s'ha avançat, la modificació necessària de la Llei 4/1986, de 8 de gener, ha de servir per fixar un termini de presentació de sol·licituds de devolució dels béns i els drets del denominat patrimoni sindical històric, per a l'exercici d'aquest dret en definitiva, fet que permetrà concloure el procés reparador iniciat amb l'entrada en vigor de l'esmentada norma legal, a semblança del que disposa l'article 5 de la Llei 43/1998, de 15 de desembre.

IV

La continuïtat de l'actual regulació de la restitució del patrimoni sindical històric provocaria la impossibilitat de complir l'objectiu de la Llei 4/1986, de 8 de gener, com ho prova el fet, damunt assenyalat, que, malgrat la quantitat de temps d'aplicació de la regulació que ha transcorregut, no s'ha culminat aquest procés de restitució. Aquesta impossibilitat de fer efectiva la restitució està produint un clar perjudici als seus beneficiaris, que es va incrementant amb el pas del temps, en la mesura que els qui es van veure injustament desposseïts dels seus béns i drets